

Jelenések, Szimbólumok Könyve

Jó reggelt, barátaim. Azok a ventillátorok eltaláltak engem. Így mi örülünk itt lenni ezen a reggelen csak egy néhány percért, hogy-hogy beszéljünk tiveletek. És én nem hiszem hogy Neville Testvérnek volt is valamikor egy bizonyos helye az Írásokban ahol őneki lesz Vasárnapi iskolája, így mi csak, csak hagyjuk a Szent Szellemet, amint mi érezzük a vezetést hogy-hogy kezdjük ahol Ő kívánja, vagy melyik részt olvasunk. En szeretem azt a módot, nincs szabályos rutin azzal akkor, semmi formális, mi csak elfogadjuk mint az Urtól, és megyünk tovább.

² És én elég elfoglalt voltam. Minekünk volt egy kedves találkozásonk a Cadle Tabernacle-nál. És ennek a legkedvesebb része, a gyógyításon kívül, az én véleményem szerint, az elmúlt este volt, az oltárhoz hívás, ahol százak töltötték be a sort ott, és tele tömörítették az oltár helyet, és minden oldalhajót, és fenti és lenti oldalon, és ahol az emberek jöttek az Ur Jézus Krisztushoz. És ez a legfőbb dolog, az összes után, látva az embereket újjászülettek, jőve az Isten Jelenlétébe.

³ És látva a kis csoportot itt, minekünk nincs felekezetünk, vagy társaságunk. Minekünk csak testvéries közösségünk van egymással. Aki bejön, mi prédikáljuk az Evangéliumot őneki.

⁴ Én csak akartam felismerni ezen a reggelen, két barátot ott hátul amelyiket én nagyon jól ismerem, az én két drága barátom. Sothmann Testvér, Canadából, ő és az ő barátja. Ők fentről vannak, én hiszem ők vannak... A cukor ember, hol laksz, testvér? Én nem... És azután a testvér melletted ott. Iowa, jól van. Ette az ő cukorkáját, amint jön le az úton; kellett ismernem hol lakik ő, ugye? Így mi nagyon hálásak vagyunk hogy ők vannak ma bent, mint a mi látogató barátaink velünk. Ők elrendezték, gondolom, hogy mennek Canadába most.

⁵ És azután jövünk a következő találkozóhoz amelyik lesz, kezdődve ezen a héten, ennek a hétnek a későbbi részébe, és a huszonharmadik, Minneapolisban, a Keresztény Üzletembereknél.

⁶ Csütörtök este, Chicagóban leszek, a Chicagói Evangéliumi Tab... Én hiszem az a Filadelfiai Gyülekezet, igen, Csütörtökön, ez a jövő Csütörtök este Chicagóban.

⁷ Ma délután, minekünk kellett volna lenni a Junior Cash-nál két óra körül, és én gondoltam, ha minden rendben lesz, annak a tabernacle-nak a felszenteléséért. És én gondolom ő mondta őneki volt néhány néma betege. Hogy, a hír körös-körül ment arról a némáról amelyik meg volt

gyógyulva Indianapolis-ban, amely némán született, és körülbelül huszonnyolc éves volt, és soha nem beszélt vagy hallott. És ők hoznak néhány némát oda be ezen a délutánon. Ha csak tudnék beérkezni most hogy imádkozzak őreáltük. És az van egy régi...ez a régi 3., régi 3., Állami Ut, éppen Charlestown felett. Ha sikerül érkezmem oda.

⁸ Nekem van néhány nagyon fárasztó dolgom amiért én kell kifussak hogy megcsináljam éppen most. És így akkor holnap, lent, kell lemennem Kentuckyba egy utazásra. És ez egy mód amely engem jól elfoglalva tart. De miután elvégzem ezekkel a találkozókkal, nekem van egy kis időm, nekem van egy kis vakációm. Én visszatérek körülbelül hat héten belül. Én megyek Canadába és azután át a Nyugati Tengerpart felé. Így legyetek imában értem, nekem vannak sok döntéseim megtenni éppen most, ilyen reális jelentős döntések, így ti imádkozzatok értem. Én a ti imátoktól függök imádkozzatok értem.

⁹ Most a szolgálat ma este, ahogyan a mi kedves szeretett pásztorunk, Neville Testvér, kinek mindig egy ihletése volt. És jöve egy reggelben, én gondoltam hogy csak bejövök, le ülök, hallgatom őt amit beszél. De ő egy ember akinek van nagyon sok udvariassága, hogy ő csak akkor valakit...Ő "előnyt ad." Én gondolom ez a Szentírás, "előnyben tartani egymást," látjátok. Én-Én szeretem azt. És én biztos vagyok mi mindnyájan örülünk Neville Testvérnek, a mi pásztorunknak, hogy ő olyan embertípus. Milyen egy ember, ő az ő szívében. Látjátok? Az, és hogy ő kifejezi önmagát úgy, mutatja milyen ő.

¹⁰ Most én lettem egy féle...Nos, őszintén, én csak körülbelül harmincöt perce jöttem fel, így akkor én egy kicsit összekuszált vagyok itt az Írásban. Van egy az Első Péterből, és a másik a Júdás Könyvéből, és egy a Jelenésekről. Most hol kezdjük? Az Ur segítsen minekünk most, és áldjon meg minket nagyon és bőségesen, amint mi nézünk Őrá.

¹¹ No, én remélem hogy a ventilátor nem tesz huzatot senki felé. Ugye? Vagy, én gondolom leginkább érzik a szószéken. Ugye, Cox Testvér, ez itt? Igen, nos, én persze boldog vagyok. Ez-ez nagyon árt nekem, ez mert nincs fedezet az én fejemen. O...Az asszonyoknak feltehetően hogy van ott; de nem, én gondolom, a férfiaknak nem. Az kijön, és a pórusok sose tömörültek be azután ott, ahonnan a hajszálak kihullottak; és csak a leggyengébb huzat, és én néhány percen belül rekedt vagyok. Ugy hogy, énnekem ügyelnem kell erre. Az idős kor tesz valamit tinektek, ugye?

¹² O, de, próbáljuk meg a Könyvét...Én félek hogy igen mélyen bemennék hogyha a Júdás Könyvébe próbálnék bemenni itt, mert arról van "a Kóré ellenkezéséről," és, "a Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki, és a Kóré

ellenkezésével vesztek el,” amely valószínűleg hosszú időt venne igénybe nekünk. Mi akarunk imádkozni a betegekért amelyek itt vannak ezen a reggelen.

¹³ Forduljunk a Jelenésekhez, és kezdjünk ott csak egy verssel vagy kettővel, hogy legyen egy háttér és tanítsunk egy néhány percig, amíg a gyerekek kijönnek. Es mi zárni fogunk és imádkozunk a betegekért, tovább. Most, a Könyv az utolsó Könyve a Bibliának. És nincs senki itt ebbe... Ugyanez a Könyv mondta:

Semmiféle ember a mennyben, vagy a földön, vagy a föld alatt, nem volt méltó vagy nem tudta venni a könyvet, megnyitni azt, vagy kibontani a pecsétet, vagy bármit.

Senki, érsek, vagy akárki lehet; ő “nem méltó,” és nincsen lehetőség azt tegye.

És akkor a Bárány jött, amely megöletett a világ alapítása előtt, *és kivette a könyvet annak a jobb kezéből aki ült a trónra*, és, mert ő volt méltó, és ő felnyitotta azt és kibontotta a pecsétet.

¹⁴ Így kérjük csak Őt hogy bontsa ki minekünk Ezt ezen a reggelen, és nyissa meg Ezt, mialatt mi meghajtsuk a mi fejünket csak egy pillanatra.

¹⁵ Mennyei Atyánk, ma mi hálásak vagyunk Teneked azért a kiváltságért hogy jöhetünk Tehozzád imádság útján, hitért és hűségért Te tisztelni fogod akármit mi kérünk. Mert, nem azért mert mi kérjük, hanem mert mi engedelmeskedünk annak amit Te mondtál, “Kérjete; és megkapjátok. Nektek nincs, mert ti nem kérték. Ti nem kérték, mert ti nem hiszték.” És, Atyánk, mi szeretünk kérni Téged, mert mi hisszük hogy megfogjuk kapni amit mi kértünk.

És az első dolog, Atyám, az én saját bűneimért és a gyülekezet bűneiért, ezen a reggelen, én alázatosan kérek megbocsájtást minden engedetlenség bűnökért, és mulasztási bűnökért, és ami csak lehet. Mi imádkozunk, Istenünk, hogy Te tisztítsd meg a mi sziveinket és lelkünket, éppen most, az összes vétektől, az összes bűntől, törvényszegéstől. És hagyd hogy a Szent Szellem megújítson mibennünk egy igaz féle szívét és elmét, szolgálni Téged. Add meg ezt, Atyánk.

És mi imádkozunk hogy Te gyógyítsd meg az összes beteget és kínozottakat, az Ige által. “A hit hallásból van, és a hallás az Isten Igéje által.” És jöjjön a Szent Szellem mibelénk és-és tartsa az Igét, vigye Azt azokba az új, friss, tiszta szívekbe ott kint, és ülteti azt ott nagy hittel amelyik fogja éppen elmozdítani őket feljebb, feljebb az úton, amíg ők az Ur Jézus Jelenlétébe jutnak és megkapják az ő gyógyulásukat,

áldásaikat amit ők kérnek. Mert, azért jöttünk mi, hogy imádjunk Téged, és hogy kérjünk Téged, és legyünk megtisztítottak és lesúroltak, és–és meggyógyultak, és vissza helyezz szolgálni ismét, Urunk, hogy Téged szolgáljunk minden kis sarokban ahová Te küldtél minket szolgálni. Mi kérjük ezt Isten Fia, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹⁶ A Jelenések Könyve volt az Ur Jézus utolsó bizonyosságának pecsételése. És ez volt adva... Az első résszel, ott fogunk mi kezdeni. Én gondoltam esetleg mi kezdhethénk egy néhány más szimbólumokkal. Most, az egész Könyv szimbólumokból íródott. Nehezen van akármi pont tulajdonképpen az Igével, amit kivehettek és mondhattok... Szimbólumokból van. És Istennek van egy módja azt cselekedni, és egy oka azt cselekedni. Isten nem tesz semmit az Ő oka kívül. És lenne valakinek... Ez egy óra most. Van valakinek egy gondolatja, az oka Ő tette azt? Itt van, hogy Ő tudja "elrejtteni azt a bölcsék és értelmesek szeme elől, és megjelenteni a kisdedeknek ilyenek megtanulnák." Nem szeretetre méltó Ő, ilyen módon tegyen velünk?

¹⁷ Most, ha a nagy tudósoknak, és így tovább meg van az összes–az összes Evangélium amint ők írásba helyezték, és ha minekünk meghajolni kellene annak, akkor ők ide jönnének és mindenféle hagyományt csinálnának és dolgokat, és minekünk lenne egy borzasztó idő. És ők felfognák Azt az ő beszédükkel az ő tudományos módjukban, amíg, nos, Az átmenne a mi fejünk fölött és mi semmit nem tudnánk Arról.

De mi olyan hálásak vagyunk hogy a mi kedves, Mennyei Atyánk kegyelmes a szegényen és az írástudatlanon, amint én magam vagyok; ígérve nekem, és nektek, hogy csak kérnünk kell, Ő felfedi Magát minekünk. Nem csodálatos?

A mi összes hitvallásunk és a mi összes érzelmeink, és mindent amit mi kaptunk, mindazok csak hozzátevések.

¹⁸ Csak egy dolog van amit kell tennie akármelyik személynek hogy ismerje Krisztust, "Higyj az Ur Jézusban a te egész szíveddel, és te megváltott leszel."

Igy most minekünk vannak keresztelési formáink és vannak különféle hitvallások, és különbség a dolgokban amit mi teszünk, és felépítve kicsi dolgok. De az mind ember-készítette. Éppen ahol mi vesszük ezt és van egy kis vitapont abból, és itt csinálunk egy kis vitapontot, a Presbiteriánusok, és az Evangélikusok, és a Fundamentelisták, és így tovább, és a Pünkösdiek, és a Szentségesek, és a Kálvinisták, és őkik mindnyájuknak van egy kis elméletjük amelyik vezeti őket, amikor ők készítenek doktrínákat abból.

Valóban, az egyetlen dolog az, "Higyj az Ur Jézusban." "Kutassátok a Szentírást, Ők tanúskodnak Énrólam," mondta Jézus.

¹⁹ Most, milyen egyszerű is ez, akkor, hogy nem számít milyen-milyen *tudatlan* (az az, "neveletlen") lehet valamely személy, ők lehetnek éppen olyan szentek és kegyesek mint egy püspök. Látjátok? Nem csodálatos? Nem számít mennyire lehangolt vagy, ha te vagy-ha te vagy egy uralkodó vagy lehetsz egy utcalány, Isten szeret téged ugyanúgy, és meghalt éppen annyira a prostituáltért amint az uralkodóért. Látjátok? Igen. Ti gondolkodjatok ezekről a dolgokról, akkor ez-ez megváltoztat mindent. Ugye? Megváltoztatja az egész elmebeli viselkedést. Megváltoztatja a véleményeteket Istenről.

²⁰ Néha, itt, egy kicsit elvagyunk hajolva a kiválasztáson. És ez az oka annak hogy én visszafordultam ezen a reggelen, Pétertől, mert az utolsó néhány időben itt én olyan keményen érintettem a kiválasztást, én gondolkoztam esetleg eltávozok attól csak egy kicsit, mert ti gondolnátok... Én nem akarok menni a magokat vetni a semmibe. De, én azon a dolgon gondolkoztam itt, valaki mondja, "Branham Testvér, ha Isten, kiválasztás, igen, és ha ő meg van hívva a kiválasztásra, nos, akkor, ó, én éppen azt teszem amit én kívánok." Hát, az mutatja hogy te nem lettél kiválasztva. Igen. Pontosan. Látjátok?

²¹ Mert, te olyan nagyon szeretnéd Őt, tudva hogy-hogy Ő téged olyan nagyon szeretett mikor te szeretetre méltatlan voltál, és mielőtt neked lett volna közöd hozzá, Ő kiválasztott téged. Hogy tudnál te ilyesmit elutasítani? Nos, úgy tűnik az nekem mintha az elhelyezne éppen, az elhelyezne a kiválasztást olyan sokkal magasabbra mint-mint a törvényt. Ez el, vagy elhelyezne jogászias ötletet. Nos, éppen túlmenne akármin; gondolva azt, mikor én szeretetre méltatlan voltam, Ő szeretett engem. És arra gondolva, mikor nekem semmit nem lehetett tennem ezen, Ő felvett engemet és megváltott engemet, az Ő kegyelme által. Ennekem bizonyosan elég hálásnak kellene lennem hogy Őt szolgáljam és szeressem Őt. Látjátok? Így ez a mód ahogyan érezzük Ő iránta mikor az áldásokat számon vesszük.

²² És gondoljátok, mi lett volna ha Isten mondta volna, "Most, csak azok akiknek van egy-egy magas iskolai diplomájuk, vagy legalább két kollégiumi fokozatuk, azok tudnak lenni az Én tanítványaim"? Hát, mit tudtunk volna csinálni mi szegény, tanulatlan nép? Vagy, ó, magamhoz beszélek mikor én mondom, "mi." Én a "mi"-ben azt célzom, engem és az én családomat, látjátok. Mit tudnánk mi tenni? Mit tudna akárki is miközüllünk tenni? Mit tudna a szegény, kicsi háziasszony tenni? Mi lett volna ha Ő mondta volna, "Csak a papság lesz megváltva, csak a lelkeszség, azok csak. A többiek csak... Ő csak azért van hogy példát helyezzen és az embereket tegye hogy egy feleigazi életet éljenek"? Mit tudnál te szegény, kicsi

háziasszony tenni, és ti mindannyian? Ti el lennétek veszve. Mi lett volna ha Ő csak mondta volna, “A fehér fajta meg lesz mentve, az az egész; a sötét fajta, a barna fajta, a sárga fajta, ti közületek egyiknek sincs semmi köze abban, ti mindannyian el vagytok veszve”? Nem lenne az borzasztó?

²³ Én olyan boldog vagyok hogy Ő mondta, “Bárki akar, jöjjön.” Hogy, nem számít, fiatal, idős, kicsi, fekete, fehér, barna, akákmelyik, csak jöjjön, igyék az Ur forrásából, ingyen. Nem kell fizetni semmit azért, semmit. És, emlékezzetek, miután a meghívás volt adva, mégis nem tudtok jönni amíg Ő elhív és elválaszt titeket. Az igaz. “Senki sem.” Itt Ő mondja, “A forrás ingyen áll mindenkinek, és senki sem fog jönni kivéve ha az Én Atyám hívja őt először.” És akkor mikor egy [Branham Testvér kopogtat a szószéken—Ford.] kopogás jön, és mondja, “Én meghívlak téged hogy jöjj el, vacsorázz Énvelem. Gyertek, gyermekek!”

²⁴ Hogy tudnátok visszautasítani azt? Az úgy nézne ki, nekem, mint elmegyengeség, vissza-vissza utasítani egy meghívást mint azt, miután a kedves, Mennyei Atya... Nem csak hogy itt legyen közösségünk, hanem örökre meglegyünk mentve, Ővele élni az Ő jótékonyágában, az Ő irgalmának jótékonyágában, és az Ő dicsőségében. És elcserélni azt régi, testi elmét egy tiszta, szent, megszentelt elméért! És elcserélni ezt a régi, törekeny testet amely fogy el, és elcserélni egy halhatatlanságért amely soha nem fog elromolni! És kapni egy koronát amely soha nem enyészik el! És elcserélni a halált az Életért! És elcserélni a pokolt a Mennyéért! Elcserélni a homályt a boldogságért, ó, és esedezlek titeket “jöjjetek”! Hogy tudnátok visszautasítani azt? Látjátok? Hogy tudnátok visszautasítani azt? Ez nagyon borzasztó gondolat arra gondolni ezt visszautasítani. Ugye?

²⁵ És, ó, én szeretem látni mikor Isten gyógyítja az Ő gyermekeit, biztosan. Ne értsetek félre. De egy indítékot én figyeltem, ha később figyelitek, én próbáltam, mindenütt ahol megyek, mikor kapok egy meghívást, hogy préseljek egy kicsit a prédikációban. Én lehagytam az én prédikálásomban, és túl sok van téve a felkenetésen és dolgozom azaz Örök részen... az természetfölötti, inkább, mint, hogy, látomásokat lássak. És azok csodálatosak, és én az Istennek köszönöm azokat, mégis az Ige prédikálása millió mérfölddel azon felett van, mikor látom a sántát járva, és a vakot látni.

²⁶ A másik este, mikor az a hölgy ki ott ült, megbénult azzal az izületi gyulladással, és haldoklott azon a széken ahol ült. És az Ur Jézus, az Ő kegyelmével, megmutatott egy látomást ő fölötte, kihíva őt az ő székéből. Az ő doktora jött hozzám az én szobámba, és mondta, “Reverend Branham, én megakarlak kérdezni téged, mit tettél?”

27 Én mondtam, "Semmit. Az ő hite az Ur Jézusban, az tette azt."

28 Most mi szeretjük azt! És mennyire szeretjük azt, látni a süketnémát, ki süketnémán született, egy világra amelyik soha nem beszélt vagy hallott, csak ül ott mint egy fatönk, és azután hallani azt a személyt feláll és beszél és hall. Ez csodálatos! De, ő, semmi nem olyan mint látni egy elveszett lelket jönni, megnedvesítve az utat le az oltárhoz, mondva, "Istenem, légy kegyelmes hozzám, egy bűnöshöz!" A néma meg fog halni ismét, a béna meg fog halni, az összes beteg újra megbetegszik és meghalnak. De a lélek amely meg van mentve, megmentett az Örökkévalóságért, örökre, soha el nem pusztul. "Aki hallja az Én Szavam, hisz abban aki küldött Engem, annak van örökkévaló, Örök Élete; és nem fog menni soha az Ítéletre, hanem általmént a halálból az Életre." Mert, ők hittek az Ur Jézus Krisztusban. Ámen. Ez nem csodálatos?

29 Oh, az kellene hogy helyezzen egy szeretet reagálásban amely kellene szétterjedjék az egész világra. Az az amit Jézus szándékozott tenni, az Evangéliumot az egész világnak. Ez megláncolná az emberek szívét amíg ők nem tudnának aludni se nappal se éjjel, addig amíg az emberek meglelnének mentve.

30 Nézzétek Pált, "Rabja," mondta, "az Ur Jézusnak," egy Pogányokhoz küldött Zsidó. Az ő népe kiközösítette őt azonnal amint ő a Pogányokhoz fordult. Látjátok? De ő az Ur Jézus rabjává vált.

31 Olyan mint Afrikában lenne. A fehér ember úgy lealacsonyítja a-a színes embert ott, amíg ha köttök társaságot, "O, mennyire szörnyű!" Látjátok, adva nekik mindenféle neveket, sokan közülük, még nem is hisznek hogy öneik van egy lelkük. És gondolni hogy egy fehér ember volt elhívva, egy ember mint Pál, volt elhívva annak az embernek az üdvösségeért. Köszönet Istennek hogy ez nem Amerikában van és sok más országban, de én voltam abban. Lehet hogy a sárga emberekhez is, "Elmenvén azért minden népekhez!" És Pál mondta, "Én az Ur Jézus rabja vagyok, de," mondta ő, "a szolgálatomat dicsőítem az Urban." Hogyan az Isten szeretete szorongatta őt menni a tisztátalan Pogányok közé, kiket úgy tekintették mint "kutyákat." De Pál mondta, "Én dicsőítem a szolgálatomat az Urban, mert Ő adta nekem az alkalmat hogy menjek szolgálni a 'kutyáknak,'" más szavakkal.

32 Jézus, Őmaga, tekintette a Pogány asszonyt, mint amilyenek mi vagyunk, mi a nép itt, Sirofeniciai asszonyt, és mondta, "Nem illik a gyermekek kenyerét venni és adni a kutyáknak."

33 Ő mondta, "Az igaz, Uram, de a kutyák akarják enni a maradékot ami lehullik az ő uruknak asztaláról."

³⁴ Az megnyerte Őt. Az felébresztette a Szent Szellemet, tudvan hogy nemsokára a Zsidók szemei meglesznek vakítva, és Ő a Pogányok felé fog fordulni azután.

³⁵ Én megakarok osztani veletek egy titkot. Az Ur nagyon megáldott engemet, és Őneki én dicsőséget adok, imádkozhatok a betegekért. És én figyeltem ezen az éveken keresztül, és én megtaláltam hogy ez az abszolút igazság. És soha, soha nem jutok át az imádsággal amíg igazán én bejutok egy igazi egyesületben azzal a személlyel akiért imádkozok. Tinektek meg kell alázkodnotok és érezni annak a személynek a helyzetét.

³⁶ Itt nem régen, lent Mexikóban. Szegény, idős Mexikói ember, fekete, haja ősz, és az ő bajusza ősz, soha nem volt, valószínűleg, rendes étkezése az ő életében. És ő jött ott az emelvényre; Katolikus, hitű ember; mozog körül, egy kis vállkendővel őrajta, mezítláb, az ő ráncos lábaival. Ő érdeklődött rólam. És mikor ő letérdelt előttem, én felemeltem őt az ő kezénél fogva. Ő próbálta megkapni az ő rózsafüzérjét, és az egy régi elkopott rózsafüzér; ő nagyon dörzsölgette ezeket, mondva az ő imádságait. Én mondtam, "Ez nem szükséges, apóka. Neked nem kell ezt tenni. Csak tedd azt félre, egy percre." A tolmács megmondta neki. Akkor ő leesett közel hozzám. Én mondtam, "Csak gyere ide, apóka. Én azt akarom hogy higj az Ur Jézusban." És az ő idős kezeit felemelte, belekapaszkodott az én vállaimba, és az ő fejét keresztül hajtotta az én vállaimon. És lenéztem azokra az idős ráncos lábaira, porosak, piszkosak. Én levettem az én egyik cipőmet, hogy lássam jó lenne az ő lábaira. Én inkább elmennék mezítláb mint hogy lássam úgy menni őt. Látjátok, az én szívem együttértett övele. Ő vak volt.

³⁷ Most, ez amikor ti igazán belejuttok ebbe. A mi összes kultúránk kudarcra vall. A mi összes jelünk kudarcra vall. A mi összes ajándékunk kudarcra vall. "De a szeretet soha nem válik kudarcra." Az az ami tartsa, a szorongatás.

³⁸ És én gondolkoztam, "Szegény, idős társ, körülbelül olyan idős lehet mint az én edesapám, ha ő élne még." És én gondolkoztam, "Lehet őneki van gyermeke is, valahol." És ő mormogott valamit, és a tolmács azt nem adta tudtomra. És én néztem az idős társat. Én pont nem... Nem az én szemeimben, de az én szívemben, én csak ezt tudtam... mint ha könnycseppek hullottak. "Szegény, idős!" Én gondolkoztam, "Őneki valószínűleg soha nem volt egy jó étkezése az ő életében; kopott." És én részt vettem vele, én rész vettem vele az ő szenvedésében. Én gondolkoztam, "Amellett hogy szegény, az ő állapotán kívül és az ő szenvedésein, mind azon, mégis egy sötét világban, nem tud látni, vak." Én gondoltam, "O Istenem, mi lett volna ha az lett volna az én apám állva itt?" Akkor én éreztem őfelé - őfelé. Én mondtam, "Mennyei Atyám, légy

kegyelmes ehhez a szegény vak emberhez.” Nem a fejemből imádkoztam. Volt Valami az én szívemben, imádkozva azért. Látjátok, a szeretet!

³⁹ És én hallottam őt menni, [Branham Testvér utánozza az embernek az anyanyelvi beszédét—Ford.] És itt a Mexikóiak, tízezeivel, kiáltoztak. Én csodálkoztam mi volt az. Ő kiáltozott, “Látok! Látok!” Ott ő körülfordult és letérdelt, és elkezdte simogatni az én cipőimet, próbálva megveregetni az én lábaimon. És én felemeltem őt. És ő fel és le szaladgált, az idős társ megállt, kiáltozva, [Branham Testvér utánozza az embert beszélve az ő anyanyelvén—Ford.] “Látok! Látok!”

⁴⁰ Mi volt ez? Közösségbe léptem övele. A szeretet, az ami teszi azt. Nem erőltetés; csak tiszta, hamisítatlan szeretet. Az fogja legyőzni az összes kézenfekvő tehetséget. Az fogja legyőzni az összes nyelvvél való beszédet és tolmácsolást. Az fogja legyőzni az összes... Én mondanám ezt, egy ének hangjainak melódiájában. Az le fog győzni mindent, ha te részt fogsz venni az Isten szeretetében azzal a személlyel amelyet te próbálsz megnyerni az Ur Jézusnak.

⁴¹ “Oh,” mondjátok ti, “Branham Testvér, én nem imádkozom a betegekért. Nekem van egy személy...”

⁴² Rendben van, ha ő meg nem váltott! Ne tegyétek azt. A Szent Szellem tudja jobban mint az. Ne legyetek képmutatók. Ti igazán szeressétek. És ti tanuljatok arról a ti szegény elveszett barátotokról, ameddig csak egyszerűen nem bírjátok kiviselni, nappal és éjjel. Ti nektek csak kell mennetek őhozzájuk szeretettel. Nézzétek mit fog tenni a Szent Szellem. Ő fogja vonni őt egyenesen ti hozzátok, mindig. “Az Isten szerelme szorongat minket.”

⁴³ O, én még nem is léptem be a szövegbe, és itt már az idő nekem hogy befejezzem; a gyerekek jönnek be. Olvassunk egy verset, mégis.

Jézus Krisztus Kijelentése, amelyet Isten adott neki...

⁴⁴ Én szeretem azt. Ti nem? “A Kijelentés.” Mi az egy kijelentés? Ez valami kinyilatkoztatás. “Jézus Krisztus Kijelentése,” ez a Biblia. Ez a Biblia ezért van hogy kinyilatkoztatja Jézus Krisztust. Mózes első könyve kinyilatkoztatja Krisztust. Mózes második könyve kinyilatkoztatja Krisztust. O! Én visszatérek abban, én vallásos leszek éppen most, vagy érzem azt. Mózes Első, Második, Harmadik, Negyedik, Ötödik, Józsué könyve, mindazok, minden, még a Naómiban, Ruthban, Jóbban, mindazokban a Jézus Krisztusnak a kinyilatkoztatása van, hogy Őbenne lakjék a teljesség ami elfedi az összes teret és az összes időt. És minden ami Örökkévaló Jézus Krisztus tartja. És ezek az összes kicsi dolgok itt csak magok annak a nagy

találkozó Napjára mikor az emberi faj be lesz vezetve, a feltámadásba, az Ur Jézushoz. "A Kijelentés," Isten kinyilatkoztatása.

⁴⁵ A fa kinyilatkoztatja Jézus Krisztust. A virág kinyilatkoztatja Jézus Krisztust. A megszentelt élet kinyilatkoztatja Jézus Krisztust. Biztosan. Mondod, "Hogyan tudja a virág kinyilatkoztatni Jézus Krisztust?" Az meghal a lehullásban és feléled a tavaszban. Ámen. Szolgálja az ő helyét a földön, és szépíti azt. Felnyitja az ő kis szívét *így*, és mondja... A járó-kelő, mondja, "O, nem gyönyörű az! Milyen illatja van! Milyen aroma, érezni a virágot!" És a méh jön mellette, és mondja, "Én kiveszem az én részemet." A turista jön mellette és kiveszi az ő részét. És ő gürcöl nappal és éjjel, hogy tartsa a ragyogást, hogy valaki másnak kiadja magát. Nem csoda hogy Jézus mondta, "Tekintsétek meg a mező liliomait, mimódon dolgoznak, soha nem fonnak. És mégis Én mondom nektek, hogy Salamon, minden dicsőségében, nem öltözködött mint azok."

⁴⁶ Aztán, a liliom kinyilatkoztatta Krisztust. Őt hívták, "A Völgyek Lilioma, a Sáronnak Rózsája." Látjátok ezt?

⁴⁷ Miképpen a liliom úr, liliom pásztor, ő egy csodálatos iskola, egy csodálatos Bibliai tanító, liliom úr; ő leszáll a sötétségbe, a sötét helyre, ő taszítja önmagát keresztül a földnek sötétségén. Hát, mit tenni, megdicsőíteni magát? Hogy mindent megdicsőíteni ami érintkezésbe jön övele. És őneki gürcölni kell nappal és éjjel tartani az ő gyönyörűségének ragyogását, tartani virulva az illatot. Ő ki vonja, nappal és éjjel, a földből, hogy kiadja.

⁴⁸ Az amit egy valódi Keresztény tesz. Ti imádkoztok és megalázzátok timagatokat, és megtartjátok timagatokat Isten előtt, nappal és éjjel, azon célból hogy valaki másnak adjátok timagatokat. Nem amit tartotok, hanem amit adtok, az számít. Tinektek kell adnotok magatokat másoknak. Ilyen módon tette Jézus, Ő adta Önmagát másoknak.

⁴⁹ És ez az Ő Kinyilatkoztatása itt, az utolsó leírt Kijelentés!

Jézus Krisztus Kijelentése, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa a szolgálóinak dalgakat amelyeknek meg kell lenniük hamarosan;...

⁵⁰ Ez az utolsó Könyv, és Ő küldi az Ő angyalait megjelenteni Ezt.

...elküldvén azt az ő angyalai álta megjelenté az ő szolgálójának Jánasnak:

⁵¹ O, hogyan tudnánk nap...egy hetet foglalkozni ott. Figyeljetek, egy Kijelentés, ez a Könyv, az Isten "szolgálóinak" az utolsó időknék, "mikor az idő közel," mikor ez a Könyv ki lesz nyilatkoztatva. Most, a Könyvben, azt mi kitaláljuk azt

hogy a Könyv csukott volt, és le lett zárva, és lepecsételve, a végidőig. Korszakokon át megpróbálták ezt. Emlékezzetek, az a Biblia amelyik el volt véve az Isten kezéből mikor Ő ült a Trónján, Az el volt zárva, és hét pecséttel el volt pecsételve a hátulján, és senki sem a Mennyben sem a földön, sehol sem, nem volt méltó venni a Könyvet, vagy felnyitni a pecséteket, vagy még nézni is arra. De a Bárány jön és kinyitja Azt.

⁵² Emlékeztek Dánielre? Dániel, a vég időben, ő látott, az ő utolsó látomását, az ő szolgálatának befejezésénél; ő volt egy néző.

⁵³ És nézzétek itt, “küldi az Ő angyalát,” körülbelül hatvan-néhány évvel Pünkösöd után, itt Ő “küldi az Ő angyalát megjelenteni azokat a dolgokat amelyeknek hamarosan meg kell lenniük.”

⁵⁴ Most, mikor íródott a Jelenések Könyve? Először is, íródott a világ formáltatása előtt. És, János, csak a Szent-Szellemmel -töltött szív által! Látjátok?

⁵⁵ Angyali lények társítása együtt. Oh, én remélem hogy megértettétek azt, csak engedjétek, szabadon. Nézzétek! És ha megvan a Szent Szellem tibennetek, akkor ti jelöltek vagytok egy egyesítésért a láthatatlan világgal és Természetfelettil. Nem csoda hogy az emberek nem tudnak hinni azokban a dolgokban, ők soha nem jöttek érintkezésbe. Neki nincsen semmi *itt* amivel higgyenek. De amikor a Szent Szellem bejön a szívbe, akkor ő gyorsan egyegy kétszeres lénnyé válik: egy földi, meghalni; és egy Mennyei, élni. Ámen. Az ő testében, ő még alárendelt meghalni; de az ő lelkében, ő általment a halálból az Életbe. Az ő testében, őneki van földi érintkezése az ő öt érzékével; az ő lelkében, őneki van egy kapcsolata Istennel a Szent Szellemen keresztül. És az Isten Angyalai látogatják őket, beszélnek övelük, és ők a Hírnökök Istentől küldve kinyilatkoztatni, és hozni az üzeneteket Istentől egyénnek. Ő kimegy hogy vigye az első dolgokat először. Ti nem tudjátok helyezni a kupolát arra, mielőtt az alap le van helyezve. Látjátok? Így minekünk emlékezni kell arra, megtenni az első dolgokat először! “Keressétek először az Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

...angyalok küldve hogy kinyilatkoztassák ezeket a dolgokat...

⁵⁶ Dániel, mikor ő az ő szolgálatának a befejezésénél volt, egy nagy próféta, ott volt egy Angyal az követte őt. És az Angyal mondta Dánielnek, mondta, “Te kedvelt vagy Isten előtt.” És, most, Dániel meglehet, nem tudott beszélni, szemtől szembe Istennel, de Isten küldött egy Angyalt mint egy köz...közbenjárót ő és Isten között, hogy tudjon Ő beszélni ököztük, és hozni... *Angyal*, az eredeti szó *angyal*, jelent egy “hírnök.”

⁵⁷ Ha egy fiú ott volt az ajtónál, kopogtatott az ajtónál ott és mondta a jegyszedőnek, “Énnekem van egy távirat itt az *Igy-és-igy* nevezetű Hölgynek és *Ilgy-és-igy* nevezetű Urnak.” Ő lenne egy hírnök, egy földi angyal.

⁵⁸ A ti pásztortok, mikor ő áll itt az emelvényen, Isten Igéjének szolgáltatója, ő az Isten angyala a gyülekezetnek, hírnöke a gyülekezetnek. Ezért egy pásztornak soha nem kellene elhagynia azt az Igét, hanem egyenesen maradni az Igével, mert Ő táplál, az a juhász helye. Mert, a szó *pásztor* jelent “juhász.” Kutassátok fel és nézzétek meg ha az nem helyes. Egy pásztor az egy juhász, és a Szent Szellem tette őt felügyelővé egy bizonyos nyájon, hogy azokat táplálja (mivel?) az Isten Igéjével. Ámen. O! Milyen egy...

⁵⁹ Nézzétek mind azokat a neveket, ők valamit jelentenek, minden név a Bibliában. Mikor ti láttok egy nevet a Bibliában, az jelent valamit. Tudjátok, Izráelnek feleségei, mikor ők szülték a tinzenkét pátriárkát... Mindegyik azok az anyák, mikor őnekik lettek kisbabák, és mikor a kisbaba megszületett, és azok sóhajtoztak; a sóhajtozásokat amit kiejtettek, és nevezték azokat a fiúkat. És az eredeti sóhajtozást amit kiejtett, jelentette a gyermeknek a természetét és a helyet ahol őnekik lesz a végső nyugalmi hely. Minden sóhajtozás, ámen, a Szent Szellem ereje alatt!

⁶⁰ Ez az oka hogy minekünk kellene sóhajtozni a Szellemben. Most, az nem jelenti sok ebből szinlelni, de én értem igazán vajúdásban a Gyülekezetért. Akkor a Szent Szellem... Akkor ti tudtok kapni valami igazi nyelveken szólást és magyarázást. “A Szent Szellem kijelentést ad, amely mondja sóhajtozásokon és imádságon keresztül,” legyen valódi igaz, szintén. Lesz valami éppen most, amit ti fogjátok látni hogy történik.

⁶¹ Akkor Dániel, zárva, végre, ő látott, “Egy Angyal leszállt, tette egyik lábát a földre és egyiket a tengerre, egy szivárvány az Ő feje fölött. Ő felemelte az Ő kezeit, és megesküszött Azon a ki örök örökké él, hogy, ‘Idő többé nem lesz,’” amikor vége lesz annak az időnek amiről ő beszélt őneki. Más szavakban, ez, az idő testében amelyben élünk most, az időtől és a Herceg eljövételétől, a mai napig. És mondta, “Abban az időben, az Isten titkának vége kell legyen.”

⁶² És a világ sóhajtozik, várva ma. Az emberek nem ismerik az Isten titkát. Miért? Ők nem lettek tanítva Isten titkáról. Az egyetlen dolog amiről ők tanítva lettek, “Csatlakozzatok a gyülekezethez, helyezétek be a ti neveiteket a könyvbe, legyél egy jó társ, bánni jól a te felebarátoddal.” Az rendben van, de tinektek ismerni kell Isten titkát! Senki nem tudja kinyilatkoztatni ezt tinektek csak Az akinek megvan a Könyv. És a Biblia mondta, “Senki sem nevezheti ‘Krisztus,’ Jézust

csak a Szent Szellem által.” Ez a nagy, régi Szent Szellem Gyülekezet kijön egy napon és ragyog amilyet ti még soha nem láttatok!

⁶³ És ez a nagy evangéliumi újság amelyben főpüspökök és minden más ír benne, egy nagy író, Mackay, egyik a legnagyobbak közt, világszerte ismert. Egy nagy cikk az ő újságában ebben a hónapban, mondta, “Ha a Katolikus vagy a Protestáns gyülekezet valaha megtalálja Istent, megáll a pünkösdi előtt és megtanulja ezt.” Ámen. Isten nem ismert teológia által! Ő ismert az Ujjászületés által, Ujjászületve. A Pünkösdi gyülekezet elfogadta és hitt, és nem törődött ki gondol valamit erről. Ők elfogadták ezt. Most a Sátán tett néhány utánzásokat ott abban, bedobni valami szennyvizet mindenre keresztül. És az Evangélikus gyülekezet rámutat a szennyvízre, és fölött mutat a legjobb valódi, eredeti, ujjászületett pünkösdi Gyülekezetnek az összes jelekkel és csodákkal. Ott vannak, de a Sátánnak megvannak az ő utánzásai, amelyeket a Biblia mondott hogy őneki lesz.

⁶⁴ De, emlékezzetek, Dánielnek meg volt mondva az Angyaltól. Dániel hallott hét mennydörgést. Ők kiejtették az ő hangjait. Dániel megragadta az ő tollát és elkezdett írni, és az Angyal mondta, “Ne írd ezt!” Ámen.

⁶⁵ Készen vagytok? Menjünk csak ebbe bele a következő öt percben. Akarjátok? Hallgassatok.

⁶⁶ “Ne írd ezt!” János látta ugyanazt a dolgot, és ez immár le lett írva a Biblia oldalára; és ott volt hét pecsét a Könyv hátuljára, hogy senki ne tudja kinyitni azokat a Pecséteket, amelyek voltak azok a hangok. Itt van a Biblia, leírva, amelyik Önmagában véve, egy rejtély. De a Biblia hátsó oldalán, a jelenések amint meg voltak mutatva Dánielnek, mondják hogy a hét hangnak ki kell legyen ejtve, hogy senki nem tudja kinyitni, senki nem tudja mi volt az. De a Biblia mondta, és az mondta Dánielnek és Jánosnak szintén, hogy, “Az utolsó napokban, ez a hét hang ismerve lesz az igaz, valódi Gyülekezetnek.” Értitek? Tudjátok látni hol a hamisság és utánzás próbálja a legjobb képessége szerint visszatartani nagy embereket olyan helyektől mint az?

⁶⁷ Csak tegnapelőtt, délután, egyik a legnagyobb evangélikus ember világszerte, ült az én szobámban, sírva, és megkapta a Szent Szellem keresztségét; hogy intézkedéseket tegyen Billy Granhammal hogy jöjjön az én házamba mihelyt ő jön Louisville-be, énnekem megvan az ő neve és a dolog itt, hogy jöjjön és kutatni és beszélni a Szent Szellem keresztségéről, és Annak erejéről. Most, nem idézve ezt. Billy mondta, mondta egy helyen, “Egy asszony állva, sírva, egy nagy golyvával,” mondta ő. És valami megütötte őt, és ő előre rohant imádkozni érte. És ő mondta, “Mi történt velem?” O!

⁶⁸ Isten, ezekben az utolsó napokban, fogja vonni a hűséges szíveket minden honnan. Nem számít mennyi utánczása és polyvája van a Sátánnak, Isten kifogja emelni az Ő Gyülekezetét pont abból. Az lesz egy elpecsételés, olyan biztosan amint én itt állok az emelvényen. És az óra közel van. A hideg és a szertartásosság elválasztódnak. Az evangélikus és a társadalmi Evangéliumnak, és az összes többi dolgoknak vége van. A fantasztikus oldal átmegy olyan fajta gyökeres fanatikusságba amíg akármelyik vak tudná látni ezt. De Isten kivonza az Ő Gyülekezetét!

⁶⁹ Mint a nagy vizililiom. A kicsi, apró mag, született messze lent a sáros, piszkos, szennyes, béka-salakos tó fenekében. És kanyarodik az ő útján felfelé a sötétségen keresztül, keresztül az összes sáron és az összes salakon. És válik a legfényesebb dologra amit ti valamikor is láttatok arcról, egy ragyogással mint a napsugár.

⁷⁰ Így van az élő Isten Gyülekezete, amelyik született lent a fanatikusságnak közepén és a zűrzavarban. De ő kikanyarodta az ő útját keresztül a kormon amíg ő a dolog csúcására jutott most, kinyújtotta az ő szárnyait a repülésre. "Sokan fognak szaladni ide-oda; és a nép amely ismeri az ő Istenét hőstetteket tesznek abban a napban." Isten kinyilatkoztatása az Ő Gyülekezetének! Nyugodj meg, kicsiny Nyáj, maradj azon a helyen ahol vagy. Amint Gertie Testvérnő és Angie Tesrtvérnő szokták énekelni itt, "Tartsd tovább!" Ne aggódj. Isten vár, és próbálja, és kényszeríti hogy az Ő Gyülekezete eljusson az Isten kinyilatkoztatott titkára. Az az ami hátratarsta a Krisztus Jövetelét most, és a nagy Milleniumot, ez a nagy természetfeletti erő amelyik valóban alvón fekszik a Gyülekezetben.

⁷¹ Sok ember áll a szószéken ezen a reggelen, prédikálva egy szociális Evangéliumot, de lent az ő szívében ő tényleg hisz. És, testvér, őneki megvan az ereje prédikálni Azt. Mit akar ő látni, hogy az legyen helyezve Annak erejében, Annak gyönyörűségében. Ilyen hálás látni hogy teljesül! Ilyen boldog látni Azt megnyilvánulni, Jézus Krisztus Kinyilatkoztatását!

⁷² "Jézus," a Biblia mondta, "Ő ugyanaz tegnap, ma, és örökké." Isten, az Ő végtelen kegyelmében. Az Ő Igéje által, nem néhány rejtélyes valami valami amely fanatizmus. De az Ige prédikálásán keresztül, Ő kinyilatkoztatja Önmagát, a feltámadt, élő Ur Jézus. Elvégez ugyanazt a dolgokat amit Ő tett mikor Ő itt volt a földön, Ő teszi ismét azokat az Ő erejében és megnyilvánulásában. "És ha Én felemeltetem a földről, Én el fogom vonni az összes embert Magamhoz," éhező-szívű, jó emberek.

⁷³ A nagy tanács találkozásán, nem régóta, 1958...Tegnap kértek képviselni az Isten természetfeletti munkája hatszáz és

valamenyi képviselők előtt az egész világból, ha Isten késlekedik 1958-ig, hogy Boston, Massachusettsben legyenek. A lelkészek közül egy, egy nagy ember az általános Evangéliummal, David DuPlessis, mondta, "Branham Testvér, mikor a világ összes képviselője összegyűlnék együtt, és a Keresztény nemzetek minden honnan összegyűlnék együtt ennek a nagy világ tanácsán," mondta, "csak az Igét beszélni, és az erőt kinyilatkoztatni a Szent Szellemet jőve jelen," ő mondta, "evangélikusok minden honnan elhajlanak benne."

És mikor ők megízlelik Azt, és az igazi Evangéliumot, ez fogja zárni a Pogányok felmentését és vezet az Ur Jézus második Eljöveteleiben. Isten nem lehet igazságos és hagyja hogy a becsületes szívek leterítve kint és a pokolba megsülni azért. Ő igazságos kell hogy legyen, és valahogy, hozzájuk kell érnie. Mi az utolsó napban vagyunk.

Jézus Krisztus Kijelentése, . . . Isten adta neki, hogy megm utassa a szolgáinak dolgokat . . . amelyeknek meg kell lenniük hamarosan; és ő elküldte es megjelentette azt az ő anyala által . . .

⁷⁴ Angyal! Hogy fogja Ő megjelenteni azt? Isten adta a Jézus Krisztus Kinyilatkoztatását egy szolgának, prófétának, a Pátmosz szigetén. "Megjelentette egy angyal által." Ámen. Én remélem ti látjátok ezt. Nem csodálatos Ő?

⁷⁵ Nézzétek mi volt János. Olvassunk egy másik szakaszt, és mi zárni fogunk.

Aki bizonyosságot tett az Isten beszédéről, . . .

⁷⁶ Nem volt valami dühroham, ő nem állt ott társadalmi Evangéliummal. Ő egyenesen állt az Igével. Ő bizonyosságot tett! Hogyan tud a . . . ő bizonyosságot tenni hacsak nem az Ige nyilvánul aminek ő prédikál, ha az Ige egy mag? És a mag fog termelni! Hogyan tudom én mondani hogy ott van egy kukoricatábla hacsak a mag nem termeli pontosan a kukoricát? Ugy van? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Ford.] Isten bizonyosságot tett Jánoson keresztül, hogy ő prédikálta az Isten Igéjét.

. . . tett bizonyosságot . . . az ige . . . egy Jézus Krisztusnak bizonyosága, és azokról . . . dolgokról amelyet ő látott.

Aldott aki olvassa, . . .

⁷⁷ Hányan akarnak egy áldást? Akkor olvassátok Ezt! Nem csodálatos az?

Áldott aki olvassa, és akik hallhatják e prófétálásnak a beszédeit, és megtartsák azokat a dolgokat amelyek meg vannak írva abban: mert az idő közel van.

⁷⁸ O, ha mi csak tudunk belemerülni ebbe éppen most! Nézzétek! Mikor az idő közel? Mikor Jézus Krisztus Kijelentése ki volt nyilatkoztatva Krisztus Testének. És Krisztus lett kinyilatkoztatva, nem halott, de életben levő, élve az Ő Gyülekezetében, tenni ugyanazokat a dolgokat amit Ő tett, ugyanazt a szolgálatot, ugyanazt az Evangéliumot, ugyanazt a jelzést, a feltámadott Krisztus. Mikor Ő ki van nyilatkoztatva az Ő angyala által a Gyülekezetben, akkor az idő közel van. És soha egy idő, attól a naptól eddig, Jézus Krisztus titka nem lett valaha kinyilatkoztatva eddig az utolsó néhány évig. Akkor, az idő közel van!

⁷⁹ Nézzétek a világot természetében. Az atombomba, a hidrogénbomba, a kobáltbomba, az összes bombákat és dolgokat amit ők megszerezték; az egész világ reszket. Minden, csak remeg és reszket. Az egész természet sóhajtozik. Ti tudjátok ezt. Én tudom ezt. A Hadügyminisztérium tudja ezt. Oroszország tudja ezt. Anglia tudja ezt. A világ tudja ezt. Az idő közel van! Mi teszi a természetet hogy remegjen? Mert az idő közel van!

⁸⁰ Ez a Gyülekezet, az Ő megszabadulásában van, egy tökéletes típusa Izráelnek az ő megszabadulásukban, mikor Izráel állást foglalt a tiszta, szent, hamisítatlan Isten Igéjére. Allást kellett foglalniuk és masírozni. Mózes vezette Izráel gyermekeit; egy kis kenyérrel, dagasztott kenyérrel az ő fejük tetején, Kosher; és ők masíroztak a Veres Tengerhez. "Nos," mondta ő, "most hogy fogunk mi átmenni?"

⁸¹ És valaki visszanézett, és mondta, "Nézzétek jönni amott, a por fel van fújva. Több ezerszer ezer Fáraónak harciszekerei vannak egyenesen a hátunk mögött!" Az a kevert sokaság amelyik övelük ment, elkezdett remegni és reszketni, mely követte, végül elpusztultak a Kóré engedetlenségével. Kétségtelen hogy a dombok természete remegett, látni a legnagyobb véres mészárlás egyikét amit ti valaha láttatok. Egy szegény, kicsi, gyámoltalan emberek csoportja áll ott a tenger oldala mellett. Kicsi gyermekek fordulnak szembe anyjuk felé, és a szoknyába kapaszkodnak. Szegény idős apa lehajol az ő fiukhoz, sírva, mondja, "Fiam, én éltem az én napjaimat, de nem szeretem látni téged meghalni. Nézzd, jönnek amott!" Az egész természet retteg a haláltól, még a virágok, és a fák, és minden más, fél a haláltól. A természet remegett és sóhajtozott, és megrendült az ő lábaik alatt, mikor látták azt a véres mészárlást jönni.

⁸² Mit tett Isten? De, oh, milyen egy kötelék! Ők elmulasztották megérteni, éppen amott függő természetfeletti Erő állt, Isten Dicsfénye, egy Tűzoszlop ott függő, amely állna köztük és az az ellenség között mikor jönne az az idő hogy megálljon.

⁸³ A természet remeg, a tenger elkezd idegessé válni, a hold lenéz, remegve, a madarak elröpültek a színhelytől, az állatok visszaszaladtak. "Oh, micsoda egy végtelen meggyilkolás! És azok a millió ember meg fog halni a következő percekben." És ők mindnyájan sóhajtoztak.

⁸⁴ De mit tettek ők? Ők követték az Isten ösvényét. Ez bolondságnak látszott, ez örülségnek látszott, de ők jártak a Fényben. Ámen. Oh! Jární a Fényben! Ti emlékeztek hogy mi szoktuk énekelni azt az éneket?

Mi fogunk jární a Fényben, az a gyönyörű Fény,
Jön ahol a kegyelemnek harmatcseppjei ragyognak;
Ragyogj mindannyiunkat körül nappal és éjjel,
Jézus, a világ Fénye.

⁸⁵ Ő feltámadott a halálból. Ő feltámadott a halálból. Ő itt van mielőttünk. Ő mutatott jeleket és csodákat, csalhatatlanul, nem néhány fanatikus dolgokat; de a Bibliának jelét és csodát, hogy Ő mivelünk van és Ő elvezet minket. És mi jövünk egy helyhez.

⁸⁶ És ott függnek a bombák, ott függnek a kobalt bombák. Oh! És egy nyilatkozat felemelkedik most megállítani az összes közfelekezetet és állandósítsa egybe, a nagy, Protenstások evangélikus gyülekezete, mely fog szövetkezni és csatlakozni a Katolicizmushoz, leküzdeni a kommunizmust. Ez a Sátán munkája. Igenis! Isten soha nem társította az államot és a Gyülekezetet-Gyülekezetet együtt. Isten vezeti az Ő Gyülekezetét, és Ő nem vár politikai vezetőket vezérelni őket, se nem gyülekezeti politikusokat. Mindenki amely megszületett az Isten Szelleméből szabad. Ámen.

⁸⁷ Itt van ő, éppen itt fent a végnél most. A nép kezd körül nézni, "Hát, mit tudunk mi tenni? Mit tudunk mi tenni?" Oh, milyen neveltséges ezt mondani, "Mit tudunk mi tenni?" Csak nézzétek Őt aki vezet. Ámen.

⁸⁸ Mit fogunk mi tenni? Testvér, te ki elmúltál harminc éves. Nővér, te ki őszhajú vagy, és apó aki ül melletted. Te ki beteg vagy és szenvedsz. Ti nézhettek a ti kezeitekre. Mindig amikor ti néztek egymásra, ti tudjátok hogy egy dolog biztos, ti megfogtok halni. Mindig mikor hallotok egy mentőautót menni le az utcán, az mondja, "A halál éppen előtted van." Mindig mikor ti elhaladtok egy temető mellett és láttok egy sírt, az mondja, "A halál előtted van." Mindig mikor ti láttok egy ráncot megjelenve a ti arcotokon, vagy egy ősz haját, vagy egy megöregedett vállat, az mondja, "A halál előtted van." Oh, de mennyire boldogan tud állni a Keresztény, pont a Veres Tenger szélénél!

⁸⁹ Mózes az ő arcát Istenhez fordította és elkezdett imádkozni! Az a Tűzoszlop lejtött, megállt közöttük és a veszély között. Sötétség önekik; ha ti visszautasítjátok a Fényt, ez

visszafordul sötétségnek mindig. És sötétség volt őnekik; de masíroz parancsok voltak ezeknek hogy induljanak. És mikor ők elértek a tengerhez, a tenger megnyílt. Egy nagy keleti szél abból az irányból jöve ahol ők voltak, keresztül fújva a Fáraó fejeik fölött, lejött és visszahelyezte a tengert. És a tenger megrémült mert Isten rendelt egy ösvényt azon keresztül. Isten megmutatta az Ő szeretetét az Ő gyermekeinek. Ő neki tetszik néha egy szűk helyben vinni titeket, így Ő tudja megmutatni Őmagát.

Amint egy pásztor mondta egyszer, ő “törte el a juhnak lábát.”

Mondták, “Miért tetted azt?”

⁹⁰ Mondta, “Igy tudom én táplálni őt, szeretni őt, és bizonyítani ő neki hogy szeretem őt.” Ime. Mondta, “Akkor ő fog követni engem.”

...amíkek meg kell lenniök hamar; és...kilett jelentve...az ő keze által...

János a hét gyülekezetek amely Ázsiában van: Kegyelem nektek, és béke sokasított...

(o), attól amelyik van...amelyik volt, és amelyik jön;...

⁹¹ Jézus! Figyeljete, három dologra. Amelyik volt, amelyik van, amelyik jön; ugyanaz tegnap, ma, és örökké.” Egy kicsit később, az Írásban, a következő részben, Ő mondta... Ugyanabban a részben, Ő mondta:

Én vagyok az aki... halott volt;... és él ismét örökké,...és vannak a kulcsok...

Nem valami gyülekezet, Péter vagy az ő székesegyháza Rómában, vagy egy Anglikán, vagy akármilyen, megkapott egy kulcsot. Az egy testvériség kulcsa.

...de nálam vannak a halálnak és pokolnak kulcsai.
Ámen.

⁹² Oh, nem szeretitek Őt ma? Ő nála van a kulcs a ti örömetökhöz, Ő nála van a kulcs a ti boldogságtokhoz, Ő nála van a ti megszabadításotok kulcsa a sírból. “Énnálam van a halálnak és a pokolnak kulcsa, Hades. Én tudom kinyitni a természetfelett; Én tudom kinyitni a természetit. Nekem van a halálnak és a pokolnak kulcsa itt az Én kezembe.” Oh! “Van egy forrás nyitva. Gyertek, vegyétek az Élet vizét, ingyen.”

Van egy forrás töltve Vérről,
Húzza Immánuel eréből,
Mikor bunösök elmerülnek az áradat alatt,
Elvész az ő összes szennyük.

⁹³ Mikor visszajössz Onnan, testvér, neked nem kell vened egy rabbinak, papnak, vagy egy prédikátornak a szavát. A ti szívetekben van valami mely megérlelt titeket egy testvériséghez, van valami mely az összes régi dolgokat eltüntette, és a dolgok akkor újjá váltak. Van valami amit te szeretnél ott, és valami ami a te szívedben van. Pál mondta, “Nincs semmi jelenben, semmi a jövőben, sem betegség, vagy veszély, semmi nem tud valaha elválasztani minket az Isten szeretetétől amely Krisztus Jézusban van.” Sem rágalmazás, sem mélységek, sem magasságok, vagy semmi egyéb, semmi nem tud valaha elválasztani minket az Isten szeretetétől amely van Krisztus Jézusban. Betegség, bánat, éhség, harc, gyülekezetben lévő különbségek, nézetkülönbségek, nem számít mi van, semmi nem tud valaha elválasztani titeket az Isten szeretetétől.

⁹⁴ Nem akartok ti elmerülni ma, mialatt mi imádkozunk? Ez a testvérnő, eljőnnél ide csak egy percre mialatt mi meghajtsuk a mi fejünket egy imádság igében. Éppen mielőtt imádkozunk, szeretném tudni ha valaki a gyülekezetben, a kicsi csoport itt ezen a reggelen, mondaná, “Branham Testvér, említs engem. Én felemelem az én kezemet.”

⁹⁵ Sajnálom hogy nekem kellett felaprítanom az Üzenetet, ezen a reggelen, ahogy én tettem. De nekem volt egy néhány perc, mert nekem kell lennem egy más helyen rövid idő alatt. És egy másik szolgálat következik, és nekem kell mennem azonnal. És én akarok imádkozni a betegekért mielőtt megyek.

⁹⁶ De éppen mialatt ti itt vagytok, ti meg vagytok győződve? Ti tényleg általmentetek a hálból az Életre? A ti nevetek tényleg lett, én akarom mondani, tényleg megemlékeztetett? Az Isten könyvén van ma? És, oh, ti békében vagytok Istennel? És a világ és az összes régi dolgok elmúltak, és minden újjá vált? Van ott egy igazi, királyi, gazdag, testvéries, istenes valami a ti szívetekben, amelyet ti tudjátok hogy a világ nem tudja adni?

Szeretitek a bűnösöket annyira hogy amikor beszéltek önekik ti éppen váltok egy öközüllük? Pál mondta ő adná az ő életét, ő lenne egy kitaszított, ha az Isten megmentene néhányat az ő bűnös barátai közül; másik igékben, az ő népe, a Zsidók kik ellene voltak öneki. Olyan fajta vallásotok van ezen a reggelen, barátaim?

Ha nem, ott van egy Forrás. Teljesen meg van töltve Vérrrel, húzva Immánuel eréből. Hit által, egyedüli mód ahogyan te tudod tenni ezt, ott bűnösök merítik az ő lelküket egyenesen az áradat alatt. Ez egy Isten munkája. [Üres hely a szalagon—Ford.] Mi történt? Elvész az összes szennyetek. Marad hátatok mögött, mint Fáraó serege maradt Izráel mögött.

⁹⁷ Kövessétek az utasításokat, nem az érzelmeket; az utasításokat. Ha Mózes követte volna a népnek érzelmeit, ők

szaladtak volna mindenütt a hegyeken, kiabálva, és a Fáraó serege elérte volna őket. De ők követték az utasításokat. Isten mondta, "Nyugton maradjatok most és lássátok Isten dicsőségét. Csak nyugton maradjatok. Nektek nem kell felizgatni Azt. Nyugodjatok és lássátok az Isten dicsőségét. Mert, ezen a napon Isten fog harcolni, és ti nyugton fogtok maradni." Ők csak mentek keresztül a tengeren. Azután a körülméletlenek, azok a képmutatók, próbálva úgy tenni, a tengerbe fulladtak.

⁹⁸ Atyám, Istenem, ez a kicsi, pici nyáj itt ezen a reggelen, de vannak igazi férfiak és nők ülve itt amely a Te gyermekeid, amelyek hisznek Téged és szeretnek Téged. Én imádkozom, Istenem, őértük. Lehet néhányan közülük soha nem fogadtak el Téged eddig, soha igazán nem volt az összes régi testi dolgoknak a kimúlása tapasztalatja, ők csak éltek egy gyülekezeti hitvallásban, ők mondták az embereknek és mondták másoknak. Lehet ők meglettek keresztelve vagy valami, Keresztény cikkben-ben, de valaha valóban soha nem lettek megmentve. Ők nem ismerik igazán mi ez. Lehet ők lettek szellemileg érzékenyek, értelmileg vallott Keresztények, gondolva hogy ők rendben vannak; egy szeminárium által, ahol, "Van egy út mely helyesnek látszik egy ember előtt," látszik mintha helyes lenne és mennek Azon, "de annak a vége a halálra menő út."

⁹⁹ Istenem, engedd hogy minden férfi és nő, fiú vagy lány, kutassák az ő szívüket ezen az időn; nem őket, hanem hagyd hogy a Szent Szellem kutassa azokat. És ha ők döntenek az ő szívükben, "Igen, én hiszem én tévedtem. Én igazán soha nem jutottam el ahhoz a helyhez eddig, ahol azok az összes dolgok elmúltak. Akkor én fogok... És én, Atyám, elfogadlak Téged éppen most, hogy légy az én segítségem, mialatt Te kopogtatsz az én szívemnél. Te még hívsz engemet, vagy Te nem beszélné hozzám ekképp."

És emeljék ők fel az ő kezeiket, nem nekem; hanem Neked. És téve így, mondja, "Ettől a naptól ezentúl, Uram, én felviszem magamat az önmegtagadás folyamához. Én felviszem magamat a halál folyamához. Ott én belemerülök alatta, elveszíteni minden szennyet amely rossz velem; az összes szokásaimat, és tisztátalanságokat, és az én gondolataimat, az összes közömbösségeimet, az én vitáimat, és érveléseimet, és kedélyállapotaimat, és és az összes ezeket a dolgokat. Én csak egészen elmerítem őket egyenesen az áradat alatt, hogy, mikor feljövök, én akarom érezni amint az Evangélium mondta hogy én kellene: tiszta, készen, egy tiszta szívvel, valódi szeretettel, az én embertársaimért. Nem számít hogy mennyire kegyetlenek ők, én mégis szeretem őket. Én be akarok lépni egy viszonyba Teveled, amíg én érezni fogok az én ellenségeim iránt úgy amint Te; hogy akarjam igazán megismerni ezt, Uram."

Mert, mi nem játszhatunk ezzel most, már túl késő van. Mi holnap meghalhatunk. Mi öt perc múlva is meghalhatunk mostantól számítva, minekünk soha nem lesz más esélyünk. És, Istenem, engedd a férfiakat és asszonyokat gondolkozzanak komolyan, ülve itt ebben a kis templomban ma, mert mi kérjük ezt Krisztus Nevében.

¹⁰⁰ És mialatt a ti fejeitek le vannak hajtva, kérdem magamban ha lesz egy aki felemeli a kezét, és mondja, "Isten emlékezz rám, én vagyok az aki akarja azt az élményt Teveled. Én felemelem az én kezemet." Most, ha tinektek nincs meg az az igazi pozitív bizonyosság, csak emeljétek föl a ti kezeteiket. Isten áldjon meg téged, is. Isten áldjon meg, asszonyom. Isten áldjon meg, uram. Isten áldjon meg, nővér. Most valami... Isten áldjon meg, testvérem. Isten áldjon meg, nővérem. Nem vagytok igazán biztosak...Látjátok-látjátok amikor ti keresztül mentek, testvér, természet, minden ami te vagy meg van változva.

"Oh, igen, én hiszem, Branham Testvér."

¹⁰¹ De ha csak egy észbeli ügy, te hiszel mert neked van eszed hinni. Én nem arról beszélek most. Én akarom mondani, ti igazán megváltott lettetek, elpecsételt Isten Örökkévaló szeretete által, hogy ti birjátok szeretni az embereket amelyik lehetetlen nektek szeretni, és olyan helyen hogy ti tudtok állni elébük, megfogni az ő kezeiket, és-és nem fanatikus, vagy fanatizmus, inkább, de egy valódi hű szívvel, úgy ő megtudja érezni. Ő tudja hogyha ti színlelitek ezt vagy nem. Fogjátok az ő kezeit, mondjátok, "Kedves szeretett testvér. Én-én-én tévedtem. Én-én imádkozom te megfogsz bocsájtani nekem. Én-én szeretlek." És olyan fajta viselkedéssel, valóban tudjátok ti tenni azt? Tudjátok?

Félretudjátok tenni az összes világ dolgait, csak hogy Őt szolgálni? Ő lett az első helyen a ti életetekben? Ha úgy van, legyetek áldva, és az Ő áldásai lesznek ti rajtatok. Ha nem, fogadjátok el Őt éppen most és Ő megáld titeket, és az Ő áldásai lesznek ti rajtatok. Nem inkább akarnád Őt rámosolyogva? Én inkább akarnám Őt rámosolyogva és minden személy a világon gyűljön engem. Persze, hiszem, ha Ő rámosolyog és szeret engem, az emberek szeretni fognak engemet, szintén; az Ő összes gyermekei fognak. És Ő fog megerősíteni engemet egy olyan feltételben amíg én tudom szeretni a szeretetlent, amint Ő tett, mert az Ő Szelleme lenne énbenem.

¹⁰² Mégegyszer, mielőtt mi imádkozunk. Ha van valaki aki nem emelte fel az ő kezeit, és akarja hogy megemlékezzünk ebben az imában, akkor emeljétek fel a ti kezeteiket. Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg,

testvér. Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, nővér. Isten áldjon meg, testvér. Rendben van. Jól van. Isten áldjon meg, kicsi fiúcska. Most, Ő lát titeket. Egy jegyzés volt feltéve pontosan ezen a reggelen.

¹⁰³ Ti jegyezzétek az én szavaimat. Ha ti osztályoztok engemet, és amely, ti tisztelet által mondjátok ezt, és szeretet által, ti osztályoztok engemet mint Isten nézője. Emlékezzetek, ez van a Mennyei könyvekben. Ő jelen van. Nem szeretnétek ott élni ahol ti tudatában vagytok hogy a láthatatlan világ pontosan veletek van az mindig? Megérteni, hogy mikor te kilépsz innen és felszállsz a kocsidban, Angyalok veszik az ő helyüket ti melletetek. Mikor ti felléptek amott ahhoz az emberhez, annyira szeretetlen tinetek, hogy a Szent Szellem áll pontosan feletted, és Angyalok körülvesznek titeket.

“Helyes az, Branham Testvér?”

¹⁰⁴ A Biblia mondta így. “Isten Angyalai körülvették, táboroznak azok körül.” Ők nem mennek vissza a Mennybe; ők táboroznak ott. Ők elküldöttek missziókra figyelni titeket az életutazásban. Oh, nem csodálatos az?

¹⁰⁵ Most, Mennyei Atyánk, az idő nem fogja megengedni nekünk. Mi érezzük a Te Lelkedet mozogni rajtunk keresztül. És mi szeretünk Téged, mert a Szent Szellem szereti az Igét. Ő bemegy az Igébe, és Ő veszi az Igét és kinyilatkoztatja Ezt, felnyitja Ezt. Másik igékben, Ő kinyilatkoztatja Jézust az Ő Igéjén keresztül. Mert, “Kezdetben volt az Ige, és az Ige volt Istennel. És az Ige testté lett, amely Krisztus.” És most az Ige egyenesen visszafordul és kinyilatkoztatja ismét, és láthatóvá teszi a feltámadott Krisztust, nem egy történelmi alakot.

¹⁰⁶ O Istenem, látja azt a Gyülekezet, ezen a reggelen. De ez a kinyilatkoztatás, az Ige hozza ezt az Élethez, az Ige Sajátmaga kinyilatkoztatja a feltámadott Ur Jézust. És Ő miköztünk van, várva egy időre amíg mi mindnyájan készre tudunk lenni dolgozva együtt, és Ő tud meneteltetni bennünket a Millenniumba, diadalmenet mint egy győző a győzedelemben.

¹⁰⁷ O Istenem, áldd meg azokat akik felemelték az ő kezeiket. Ők vágyják azt a kedves életet, a teljes, szentelt, megszentelt, betöltve Szent Szellemmel, felajánlva Istennek, megmosva Vérben. Ők vágyódnak azért. Ők várnak most. És mikor Te, nem másképpen, de a Szent Szellem jöjjön le. És mikor ők kimennek innen, fedezzék fel hogy mind azok a dolgok amiről ők egyszer függtek elmúltak; maradjanak hátul, holtan. Menjenek ki, ezen a reggelen, alázatos, édes, szerető Keresztények hittel, hinni. Éljenek olyan szentelve Teneked; az ő életük végénél, jöjjenek Tehozzád, ezzel a bizonyossággal, hogy ők átmentek a halálból az Életbe, és ők ismerik Krisztust az Ő feltámadott Erejében. Mert, nem ha csak egy írás, vagy egy szó, vagy egy mondat, vagy egy

korszak; hanem hogy Ő egy élő, jelenidő, feltámadott Jézus Krisztus élve az ő életükben. Add meg ezt, Uram. Mi kérjük ezt az Ő Nevében, és az Ő dicsőségéért. Ámen.

A haldokló tolvaj örvendezett lássa
 Azt a forrást... ("De én?")... napjában.
 (Ti örvendeztek ezen?)
 És ott nekem lehet, ámbár gyarló mint ő,
 Megmosni mind az én bűneimet.
 Megmosni mind... (Mikor tette Ő ezt? Lehet
 éppen most.)
 Ő mosta meg mind... ("Igen, én bevallottam
 Őt. Én mondtam Őneki hogy én vágyódtam
 ezért." Akkor Ő mosta meg)... el;
 És ott nekem lehet, ámbár gyarló mint ő,
 Megmosni mind az én bűneimet.

¹⁰⁸ Nem csodálatos Ő? Ti igazán érzitek tisztán magatokat a ti lelkeitekben, érzitek az összes elítélést... Hányan érzik azt, akarjátok felemelni a ti kezeteket egy bizonyosságért annak a személynek a ki ül közvetlen melletted. "Összes bűnök eltűntek. Az összes a Vér alatt van most. Én igazán jól érzem magam ez miatt. Én hittem az Ur Jézusban."

Mióta a hit által én megláttam azt a patakot...
 (Mi által?)
 Hit által én megláttam azt a patakot
 A Te folyó sebeid ellátják,
 A megváltó szeretet lett az én témám,
 És lesz míg én meghalok.

Rendben van, most együtt.

Mióta a hit által én megláttam azt a patakot
 A Te folyó sebeid ellátják,
 A megváltó... (nem *nevek*, nem *dolgok*). lett
 az én témám,
 És lesz míg én meghalok.
 És lesz míg én meghalok,
 És lesz míg én meghalok;
 A megváltó szerete lett az én témám,
 És lesz míg én...

Halkan, ha akarod, nővér.

¹⁰⁹ Mi fog lenni a ti témátok? "Legyenek nyelvek, megszűnnek; legyenek próféciák, eltöröltetnek; vagy akár ismeret, el fog tűnni. Mi ismerünk részben, mi látunk részben, mi prófétálunk részben. De mikor mi szemtől szemben, látunk, akkor ti fogtok ismerni amint mi vagyunk ismerve. Mikor az amely tökéletes eljött, akkor az ami részben való eltöröltetik; tökéletes, megváltó, a Szent Szellem hamisíthatatlan szeretete, egy emberi lélekben amelyik átment a halálból az Életbe."

¹¹⁰ Oh, én igazán jól érzem magamat. Ti nem? Hányan szeretnétek énekelni egy régi éneket velem? Szeretnétek tenni ezt? Az egyiket amelyet szoktunk énekelni évekkkel ezelőtt mikor nem volt semmi csak fűrészpör a gyülekezetben. Mindenki jön be, leült, semmi beszélgetés, mindenki amennyire csendes lehetett, ülve, elmélkedve. A zongorista jön ki. Én az imaszobában vagyok, tanulni. Kijön:

Lent a keresztnél hol az én Megváltóm meghalt,
Lent ott tisztulásért bűnből én kiáltottam;
Ott az én szívemhez a Vér volt alkalmazva;
Dicsőség az Ő Nevének!

¹¹¹ Ti emlékeztek azokra a napokra? A Szent Szellem lejött abban a szelídségben és szeretetben, meggyőzi a bűnösöket, és ők jöttek a kereszthez. Énekeljük csak ezt az éneket most, mindenki közüllünk. Hányan ismerik ezt? Énekeljük most, csak a régi-szokás stílusban most. Rendben van.

... a keresztnél hol az én Megváltóm meghalt,
Lent ott tisztulásért bűnből én kiáltottam;
Ott az én szívemhez a Vér volt alkalmazva;
Dicsőség az Ő Nevének!
Dicsőség az Ő Nevének, drága...
Dicsőség az Ő drága Nevének!
Ott az én szívemhez a Vér volt alkalmazva;
Dicsőség az Ő Nevének!

Vajon ti megtudnátok hajtani a ti fejetekeket egy percre.

Én ilyen csodálatosan vagyok megmentve a buntól,
(Megvagtok?)
Jézus édesen lakik bennem,
Ott a keresztnél ahol Ő behelyezett engem; (Oh!)
Dicsőség az...

Most hajtsátok meg csak a ti fejetekeket és imádkozzunk.

Akkor, dicsőség az Ő...

¹¹² Gondolkozzatok milyen jó volt Ő veletek, a sok próbára amin ti keresztül mentetek. Mikor a kicsi gyermek beteg volt, Isten meggyógyította őt. Mikor te feküdtél ott a kórházban, éter várt rád, mi történt? Ki vitt téged keresztül? "Én az Ur gyógyítlak Téged." Emlékezz mit mondtál mikor elindultál a szobában? Emlékezz mikor te gondoltad hogy azon az éjszakán neked volt... van egy szívrohamod? Oh Istenem! Mit tenne Ő?

Dicsőség az Ő drága Nevének!
Dicsőség az Ő drága Nevének!
Ott a keresztnél ahol Ő behelyezett engem,
(helyezett titeket a ti szavatokra)
Dicsőség az Ő Nevének!

Most dudoljuk. [Branham Testvér kezdi dudolni *Dicsőség A Nevének*—Ford.]

¹¹³ Most nyújtsatok kezet egyenesen a melletted közel ülő személyhez, fogjatok velük kezet, mondva, "Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, nővér. Én olyan boldog vagyok hogy én egy Keresztény vagyok. Te nem?" Rázzatok kezet valaki közel ülővel.

Ott a keresztnél ahol Ő behelyezett engem;
Dicsőség az Ő Nevének!

¹¹⁴ Én-én csak szeretem így érezni. Én szeretem tisztelni Istent csendességben így. Valami igazi értelme van ehhez. Csak érezni hogy az a Valami közel van! Mi történt? Az oltárhoz hívásnál, mikor azok a bűnösök elfogadták Krisztust, az Angyalok felálltak az ő helyükről. Látjátok, az tesz titeket így érezni. Hiszed azt, Hickerson Testvér?

Oh, dicsőség. . .

Ez istentisztelet, mikor a lélek tiszteli Istent. Az Ige előrehalad, látjátok. A Szent Szellem egy áldás és öntöző most.

. . . drága Nevének!

Ott az én szívemhez a Vér volt alkalmazva;
Dicsőség az Ő Nevének!

¹¹⁵ Mennyei Atyánk, amint a gyönyöru, szentséges Szent Szellem Jelenléte most áll itt áldva az Ő gyermekeit, sokszor Őneki kellett megfenyíteni őket, "Mert minden fiát aki Istenhez jön, először meg kell fegyelmezni és megpróbáltatni, megkapni a gyermek oktatást, rosszsallásokat," nincs kivétel; mindegyik. De mikor mi kiálljuk a mi Atyánk fenyítését, akkor ez meghozza a jelenlegi és kellemes gyümölcsöt. Én imádkozom, Istenem, hogy Te engeddd csak hogy minden gyermeked megismerje azt. Ne menjenek el, csak egy képzelet félével, hadd őket ismerjék hogy ez a Te áldásod őnekik. Az őszinte Evangéliumi tej, öntve az ő lelkükbe, tej és méz a Kánaán Földjéből, új bor hogy serkentse őket a hitben; istent tisztelni, meghajtott szívek Előtted, kezek fent, leszaladó könnycseppek az arcokon, csendes, tisztelő istentisztelet.

¹¹⁶ O Istenem, én olyan boldog vagyok! Én annyira szeretlek Téged, Uram! Én ki akarom fejezni Neked az én érzésemet, ha én tudom, csak hálaadásban, kifejeznie a szívem igazi szeretetét, én imádlak Téged, Te egyedülálló. Szeretlek Téged. Sokszor, nagy megpróbáltatásokban, látva egy repülőgépet bukdácsolni a levegőben, esni, kanyarodva körül; és nézni a földre alattam, ahogy forog; csak egy kis imádság, és kiegyenesedik; tudva hogy egy percben a halálba lehetsz merülve. Amott állva a doktorok és az ördögök előtt, kihívás ő előttük és menni tovább; csak egy kicsi imádság, helyezni állva őket, megbénultan.

Hogyan üvöltének a démonok és jönnek a Te gyermekeidből, ima által. Oh, a Te szereteted, Uram! Látjuk a

kicsikét, beteget, jóve, mondván, “Papa, fogsz értem imádkozni?” Látunk Téged hogyan csendesítetd a lázat, megnyugtatód a gyermeket, mint egy anya csendesíti az ő mellén. Mennyire mi köszönjük Neked! Lehet hogy jön az aggodalom. Mi tudjuk, amint mi nézünk előre és látjuk a nagy, viharos halálnak áradatát amott. Mint Dávid a régidőben mondta, “Nem félek a gonosztól, Te velem vagy.” Mi köszönjük Neked. Mi imádunk Téged. Látva a lelkeket jönni Tehozzád; a megbénult, és kínozott, és vak, süket, és néma lévén meggyógyulva, mint a Te Jelenlétednek egy igazolása.

¹¹⁷ Áldd meg ezt a kis hallgatóságot most amint mi várunk. Mi köszönjük Neked minden lélekért amely Tehozzád jön. És mi imádkozunk hogy Te áldd meg őket rendkívülien, bőségesen ma. És, mától kezdve, az ő összes próbáiknak és bajaiknak legyen vége; a háború ő köztük és Isten között legyen helyrehozva pont most, és ők legyenek kibékítve Istennel az Ó Fiának Vére által, tudva hogy Ó adta az Ó Fiát hogy vegye el a háborút Isten és ember között, hogy visszabékítse az embert Istennel, amely ellenséges volt egyszer Istennel, de most el volt hozva közel, és Isten befogadta őket mint az Ó fiai és leányai. Most ők többé nem ellenségek és idegenek, hanem kedvelt gyermekek. Mi imádkozunk azért hogy Te engedd őnekik felismerni azt. Ne engedd hogy az ellenség kivegye azt az ő szívükből. De engedd őt, engedd őket felismerni hogy Te kopogtattál az ő szíveiknél és ők elfogadtak Téged, felemelték az ő kezeiket. Az volt, Uram. És mi imádkozunk hogy ők felismerjék azt és mindig szeressenek Téged és szeressék az ő embertársukat. Mert mi kérjük ezt Krisztus Nevében. Ámen.

Ragyogj mindnyájunkat körül nappal és éjjel,
Jézus, a világ Fénye.

Mi fogunk járni ebben a Fényben, Ez egy
gyönyörű Fény,
Jön ahol a kegyelem harmatcseppjei ragyognak;
Ragyogj mindnyájunkat körül nappal és éjjel,
O Jézus, a világ Fénye.

Jöjjetek, ti hitnek szentjei, hirdessétek,
Jézust, a világ Fényét;
Akkor a Mennyei csengők fognak csengeni,
Jézus, a világ. . .

Szeretitek Őt? Énekeljük ezt most, ugye?

Mi fogunk járni ebben a Fényben, Ez egy
gyönyörű Fény,
Jön ahol a kegyelem harmatcseppjei ragyognak;
Ragyogj mindnyájunkat körül nappal és éjjel,
Jézus, a világ Fénye.

¹¹⁸ Én hiszem hogy én egészen fel vagyok töltve az ébredéstől. Oh, énekeljük ezt ismét. Akarjátok? Hunyjuk be a mi szemeinket és emeljük fel a mi kezeinket. Canadából, akárhonnán vagytok ti; ez a kicsi csoport ember itt különféle nemzet részekből áll. Énekeljük ezt most, csak hunyjuk be a mi szemeinket, emeljük fel a mi kezeinket.

Mi fogunk járni ebben a Fényben, Ez egy gyönyörű
Fény,
Jön ahol a kegyelem harmatcseppjei ragyognak;
Ragyogj mindnyájunkat körül nappal. . .
(O Istenem!)
Jézus, a világ Fénye.

Tartsd csak ezt egy percre, nővér.

¹¹⁹ Az O Testamentomban, Ő volt a Tuzoszlop amelyik vezette az Izráel gyermekeit. Az volt Krisztus, a szövetség Angyala. Mindenki aki tudja ezt, mondja, "Ámen." [A gyülekezet monja, "Ámen."—Ford.]

¹²⁰ Az Uj Testamentomban, Ő kimutta Őnmagát testben, hogy elvegye a bunt, visszahozni minket lenni Isten fiai és leányai.

¹²¹ Egy nap, lent az utcán, jött egy kicsi, idős pimasz Zsidó, és ő lement hogy letartóztassa azokat az embereket kik kiabáltak, és dicsőítettek Istent, és prófétáltak. És mi találta meg őt? Egy gyönyörű Fény. Milyen Testben van most Jézus? Egy Fény, ugyanaz a Tűzoszlop amely Ő volt kezdetben. Ő találta meg a Tárzusi Saulust, és a Fény olyan közel jött hozzá, az ő szemeibe, amíg megvakította őt, mondván, "Miért üldözol Engem?" Mondta, "Ki Az, Uram?" Mondta, "Én vagyok Jézus."

¹²² Ma, Ő itt van, Ő mivelünk van. Nekünk meg van még az Ő Fényképe is. Szeretetre méltó Ő? "Ő ugyanaz tegnap, ma, és örökké." Akkor mi mit fogunk?

Mi fogunk járni a Fényben, (Ő kimutatta az Ő
Ígését. Ő élő.), gyönyörű Fény,
Jöjj ahol a kegyelem. . .

Most jöjjenek fel az oltár körül a betegek, amelyek akarják imádkozzunk értük.

Ragyogj mindnyájunkat körül nappal és éjjel,
Jezus, a világ. . .

Én akarom hogy te játsszad, *A Nagy Orvos*.

¹²³ Valami eszembe jön. Én emlékszem egyszer egy szolgálatban, én imádkoztam a betegekért. És ott volt egy hölgy aki hozott az emelvényhez egy kicsi nyomorék kislányt. És a Szent Szellem jelen volt. És ők. . .Most, mi keresztül megyünk csak a következő tíz percben. És ők hoztak egy kicsi nyomorék kislányt, és ő volt egy-egy kicsi paralízissel, ők modják hogy hívták paralízis, gyermekbénulás. És az ő kicsi lábszárai fel voltak húzva, és ő nem tudott járni. Ti tudjátok

hol volt nekem ez a gyógyító szolgálatom? Különös amint látszik, ez volt egy Dunkard találkozóban, Dunkard, nem Pünkösdi; Dunkard. Senki nem tudta hogy én ott voltam, egyik sem a gyülekezetből. Az Ur csak oda vezetett. Ők nem tudtak semmit a Szellem keresztségéről. Beszélve egy Mennysországról a földön, a szeretet letelepedett pont mint ahogyan most tette. Én mondtam, “Most mi fogjuk kezdeni az imasort.” Én mondtam, “Ti mind imajegyekkel,” kezdve egy bizonyos számtól, “álljatok az én jobbomhoz.” Ők felmásztak. Körülbelül a második személy, volt egy hölgy begöngyölve tartva egy kis nyomorék babát, egy kislányt. A Szent Szellem elkezdett beszélni órála. És a hölgy ki ül a zongoránál, játszott:

A nagy Orvos most közel van,
Az együttérző Jézus,
Ő beszél a megfáradt szíveknek hogy felvidítsa,
Nem más Név hanem csak Jézus!

¹²⁴ És mialatt ő leszaladt azokon az elefántcsont billentyűkön. Nekem volt egy kis palack olajam a zsebemben, amelyet én készítettem. Ez volt olajbogyó olaj olajfából. És én kimentem és imákoztam a betegekért azon az estén, és bejutottam a Szellembe és sírtam, a könnyecseppek elkezdtek hullani le az én arcomon. Nekem volt ez az olajam, így én felfedeztem hogy ez az olaj volt... a könnyecseppek belefolytak ebbe az olajba. Én mentem és kaptam három más elemet, betegség... elemeket, és felkentem ebben. Fogtam és megkentem a kislányt azzal.

Én rátettem a kezeimet órá. Én mondtam, “Mennyei Atyám, Te vagy a nagy Orvos, és Te itt vagy most.” És a kislány fölnézett rám, ide-oda mozgott, kiugrott az én karjaimból, elérte a padlót, futva ment le keresztül a padlón. Az ő anyja elájult; Dunkard. És a hölgy a zongoránál körülnézett, és igazán fehér lett és összeesett. És a zongora folytatólagosan játszott:

A nagy Orvos most közel van,
Az együttérző Jézus,
Ő beszél a megfáradt szíveknek hogy felvidítsa,
Nem más Név hanem csak Jézus!

¹²⁵ Egy kicsi Dunkard lány ült kinn ott, én figyeltem őt hogyan kifújta magát igazán keményen. Ő soha nem hallott pünkösdről. Szép kicsi gyermek, hosszú fehér hajával, szőke, felkötve. Tudjátok hogyan öltöznék ők fel, kicsi fehér kalapokkal őrajtuk. Az leesett az ő fejéről. Ő felemelte az ő kezét és elkezdett enekelni. Ő nem tudta mit énekelt, annyira volt ő a Szellemben.

¹²⁶ És az egész gyülekezet, egyhangúlag, jött, sírva az oltárhoz és elfogadták az Ur Jézust. És a Szent Szellem megkeresztelte őket, mindegyiket, szeretetbe. Mennyre sírtak, és helyre hozták a dolgokat, és rázták egymás kezét, leültek. Az pünkösdi.

127 Ugyanaz a Jézus itt van. Most ne próbáljátok hogy... Látjátok, ti próbáljátok gondolni, "Hát," a ti eszetek messze kinn van valamin ott, és lehet *ehhez*, vagy, "Megpróbálom a szerencsém." Ti mehettek vissza ugyanúgy a ti székeitekhez, hogyha nem helyezitek a ti eszetekbe, "Ez az!" Mikor meg van az, kész van. Addig, még itt van.

128 Most ha ti akarjátok, mozogjatok felfelé amilyen közel tudtok az oltárhoz, és töltsétek be a helyeket. Én meg fogom kérni Neville Testvért hogy segítsen nekem. Itt van felkenő olaj; akarom hogy Neville Testvér kenje fel mindegyiket amint én rájuk vetem a kezeimet. Most ha ti igazán hiszitek ezt, ez az! Igazán higgyetek a ti egész szívetekkel. Most énekeljük igazán halkán, mindnyájan, amint mi énekelünk most, *A Nagy Orvós*.

A nagy Orvos most közel van,
Az együttérző Jézus,
Ő beszél a megfáradt szíveknek hogy
felvidítsa,
Oh, halljátok Jézus hangját.
A legédesebb hangjegy a szeráf dalon,
A legédesebb Név a halandó nyelven,
A legédesebb ének mit énekel valaha,
Jézus, áldott Jézus.

Most a ti fejeitek meghajtva.

Menjete a ti utatokon békességben a
Mennybe,
És hordozd a Jézus...

129 Mennyei Atyánk, "A hitnek imádsága fogja megmenteni a beteget," mondja az Ige. "És Illés volt egy ember hozzánk hasonló gyarlóságba alárendelve." És, Istenünk, soha, soha ne legyünk bunósok hogy az Evangéliumot olyan bonyolítva csináljuk az embereknek hogy ők higgyék hogy ember volt Isten helyett. Most mi egyszerűen fogjuk követni az irányítást. És ezekkel az énekekkel és himnuszokkal, mi beléptünk egy áldott testvériségbe egymással. Így, minékünk van egy Fő Papunk amelyik jön mivelünk, Ő belépett mivelünk, és Ő megtud indulni érzés által a mi gyarlóságunktól. Sokan állnak az oltárnál ezen a reggelen, szükölködve. És én elküldöm előre a Te szeretett és tisztelt szolgádat, az én Neville Testvéremet, tiszteletre méltó ember, egy igazi; mint Illés, mint Illés hasonló gyarlóságba alárendelve, mindnyájan. És én küldöm előre.

130 Te mondtad, "Ők kenjék meg őket olajjal, imádkozzanak őértük," *értük*, a Test, "a hit imádsága fogja megmenteni a betegeket." És én imádkozom az én egész szívemmel, Uram, minden személyért itt. Te ismered az ő szükségüket. És én imádkozom hogy Te gyógyítsd meg őket. Most, Jakab írta azt a Gyülekezetnek, a Szent Szellem ihletése alatt adatott őneki Istentől, amely formáltatott a világ alapítása előtt.

¹³¹ Jézus, menve, mondta, “Ők szintén az ő kezeiket fogják vetni a betegekre, és azok meggyógyulnak.”

¹³² Amint én küldöm az én testvéremet cselekedni azt a munkát amellyel Jakab megbízott a Szent Szellem által, felkenni; mi vissza jövünk szintén az Ur Jézus és a Szent Szellem megbízása által, kezeinket vetni órájuk. És ők megfognak gyógyulni.

¹³³ Most, Uram, az én egész szívemmel, és sok ember van ezen a reggelen összekapcsolódva velem, az én összes erőmmel, és az én összes értelmemmel, én imádkozom a hitnek imádságát minden személyért amely itt áll, kérve hogy ők ne legyen semmi kétség az ő értelmükben, de ők térjenek vissza az ő helyeikhez egy biztos és tökéletes bizalommal hogy az Istennek megbízása lett adományozva őknek, és az Ő Igéje biztosan megnyilvánul az ő gyógyulásukban. Én imádkozom ezért az áldásért őknek, Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹³⁴ Most mindenki legyen... [Üres rész a szalagon. A zongorista játszik, *Van Egy Forrás* és *A Nagy Orvos*, mialatt Branham Testvér és Neville Testvér imádkoznak a betegekért. Üres rész a szalagon—Ford.]

¹³⁵ Mikor én imádkoztam egy kislányért és megjövendöltem ő föltötte, egy nagy dologról az ő fejéhez ragadva és az arcán *itt*, hogyan fog lepadni és jó lenni. Itt van a kislány, az egészen eltűnt, az ő arcáról és mindenütt. Az ő anyja hozta őt, az Isten dicsőségeért, és megmutassa hogy az egész felszáradt, semmi csak egy var. Testvérnő, Jézus mondta egyszer, “Nem voltak kilencen meggyógyulva?” Egy jön és ad dicsőséget, látjátok. Köszönöm Istennek azért. Most, édes, a haj vissza fog nőni azon. Emlékezz hogyan mondta Branham Testvér ott azon az estén, és te leszel teljesen jól és normális.

És mi meghajtunk adni hálát az Istennek.

¹³⁶ Most, Atyánk, köszönünk Teneked a Te gyógyításodért. És mi köszönjük Neked azért a hu édesanyáért és a kedves kislányért, aki akart jönni és mutatni hogy Jézus él még és uralkodik. Látni azt a nagy, csunyanak-látszó dolgot mint egy rák, felfújóda az egész fején és az oldalán ott, és Te meggyógyítottad őt és elvetted azt. Mi köszönjük Teneked azért. És mi imádkozunk most hogy Te áldjad meg azt a hu anyát, kinek szíve izgatott. Mikor a kislány lesz aszony, ő tanúskodjon a Te dicséretedre.

¹³⁷ Most én folytatom kezet vetni a betegekre, amint a testvér és én megkenjük. És kapják meg ugyanazt az áldás félét ahogyan az a kislány kapott. Hogyha ők tudnának hinni egy gyermekféle hittel, amint a gyermek hitt, úgy kell lennie.

[Branham Testvér és Neville Testvér folytatják az imádkozást a betegekért. Üres rész a szalagon.—Ford.]

¹³⁸ Nagyon jó. Én nagyon boldog vagyok ezen a reggelen, hogy mi vagyunk istentisztelet időben és van ez a testvériség idő együtt, egymással, mialatt az Ur Jézus Vére megtisztít minket minden buntól. És én...

¹³⁹ Az idegeneknek a mi kapuinkban, mi akarunk titeket szívesen újra látni. Jöjjetek estére, az esti összejövetelre. Ha ti a városban vagytok és szeretnétek visszajönni és lenni mivelünk ismét ma este, én nagyon boldog lennék. Az ajtók mindig nyitva vannak. Minekünk nincs felekezetünk, nincs hitvallásunk... Krisztus, semmi törvény de szeretet, semmi könyv csak a Biblia. És mi akarunk titeket, mi meghívunk titeket, és ti vagytok szívesen meghívottak.

¹⁴⁰ És én szintén kérlek, amint ti mentek a ti utazásotokon, mikor ti elhagyjátok a mi városunkat és különböző ország részeit, emlékezzetek rám a ti imádságotokban, mint a ti társatok szolga Krisztusban, és-és szeretetben és Szent Szellem testvériségben. Nekem el kell mennem innen hamar most, hogy-hogy Canadába menjek, és Californiába. Öszintén, én elköltözők Californiába. Így akkor én-én akarom hogy ti legyetek imádságban értem, nagyon imádságban értem, most az idő amikor nekem kell tennem egy döntést azonnal, látjátok, és ez nagyon fárasztó, és én-én-én imádkozom hogy-hogy ti felvegyetek engem a ti szívetekbe és emlékezzetek énrám. Mert, én tudom hogy az imádság az ami változtatja a dolgokat. Imádság az amely dolgokat tesz miértünk.

¹⁴¹ És most, ma, én-én sajnálom hogy tartalak titeket ilyen későig, és tartom a mi kedves testvérünket, az itteni pásztor, félre az ő szószerétől. Én nagyon sajnálom, de én nem tudom... Nekem kell igazán gyorsan mozognom. És én nem láttam egy kis interjút sem, téve az asztalon. De mialatt a testvér átvizsgálja azt... Egy testvér jött messze Angliából, mondta ő, látni engem csak egy néhány percre. És én akarom látni a testvért. Én kívánnám hogy lenne időm kezét rázni veletek és látni titeket mindnyájatokat, de nekem nincs most. Most, hogy kapjátok egy-egy kis interjút ezeken a reggeleken mikor én itt leszek, hívjátok az én titkáromat, Cox Testvért amelyik itt ül, ő megadja azokat a dolgokat. Az az oka hogy nekünk kell-kell csinálni nekünk időt, így rahagyhatunk azokért a dolgokért. De ez a testvér, nem ismeri ezt, és jön Angliából. Nekem kell lenni messze innen a következő tizenkét percben, így én-én, igen, tizenkét órákor, így én-én kell sietnem és elmennem. És így ti mindannyian bocsássatok meg nekem, én elmegyek a szobába a testvérral interjúért, egy néhány percre. És én látni foglak titeket mindnyájatokat ismét azonnal ahogy én visszajövök. Imátkozzatok értem.

¹⁴² Osszejöveitek most lesznek a-a Filadelfia Gyülekezetben, Csütörtök este. Mi leszünk a Convention Hall-nál, ez a következő héten, Szerda este. (Köszönöm, uram.) Mi leszünk

a-a Nemzetközi Teljes Evangélium Keresztény Emberek Testvériségénél. És én kell beszéljek az estében... a huszonharmadikán reggel, a Leami-. . . Hotel Minneapolis-ban, Minnesota-ban. És a Convention Hall-ban, gondolom lesz, a következő, azon az estén, az Szombaton lesz. És Szombaton, én vagyok a Szívnek Menedék Tabernacle-ban Rev. Gordon Petersonnal, és az egy prédikációi szolgálat. És Hétfőn este, és Hétfőn egész nap, konvencióban öt napig.

¹⁴³ Azután nekem van egy IGY SZÓL AZ UR hogy elmenjek egy nőhöz messze az észak Canadában. És én felmegyek oda, a feleségem jön velem, és a gyermekek, csak egy rövid időre. Én vissza lejövök a-a, keresztül, hogy lássám az én barátomat, Ern Baxter-t. Van valami mondanivaló öneki Vancouverből. És közvetlen azután, én lemegyek Washingtonba, Rasmussen Urhoz, egy napra ott egy látogatásért övele.

¹⁴⁴ Azután én lemegyek a La Crescenta-ba, Californiába, elrendezni néhány dolgokat, arról, az én sátorom majdnem elkészült és kész kimenni a területre most. És így, hát, én valószínűleg kezdem a California Nyugati Tengerpartján, lemegyek Californián és Arizonán keresztül, a jövő télen, ha az Ur akarja; kivéve a szabadidőben a találkozások közt egy szolgálatért menni Afrikába ismét. David DuPlessis és sok ember itt Afrikából, amelyek akarnak elrendezni az Afrikai Kampányt, voltak velem ebben a találkozóban. Megyek találkozni ott, mi találkozunk Arganbrigh Testvérrel és imádkozunk, hogy lássuk hol lesz a következő találkozó.

¹⁴⁵ Szeretitek Őt? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Ford.] Rendben van. Akkor titeknek kell szeretnetek engem, ha ti szeretitek Őt, mert én Őbenne vagyok. És mi szeretjük egymást. Az Ur adjon meg titeket.

A mi kedves Neville Testvérünk, Isten áldjon meg téged. Köszönet az időért, Neville Testvér.

*Jelenések, Szimbólumok Könyve, Vol. 1 No. 2
(Revelation, Book Of Symbols, Vol. 13 No. 6)*

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1956. Június 17-én, Vasárnap reggel, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville-ben, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1994-ben:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org